

Macskajancsi a Parlamentben

2018 július 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Tordai Bence nevetséges infantilis figura, aki semmit nem ért a magyar valóságból.

Ha nem is igaz, találó, mondhatnánk a híres anekdotára, amelyben Winston Churchill vágott vissza az őt támadó képviselőnek. A történet szerint Lady Astor az alsóházi vita hevében így szólt Churchillhez: „Uram, ha ön lenne a férjem, mérget tennék a kávéjába.” Mire Churchill: „Asszonyom, ha ön lenne a feleségem, meg is innám.”

Az elmúlt száz esztendőben a mi világszép Országházunk is tanúja volt már szikrázó pengeváltásoknak, olykor még a gyilkos humor is célba talált. Így is van rendjén, hiszen aki képviselőként helyet nyer a parlamenti patkóban, küzdőterre érkezik, ne szípjogjon hát, ha küzdőekkel találja magát szemközt.

Az Országgyűlés ülésterme a legbecesebb politikai színpad, ahol az végzi jól a munkáját, aki vitatkozik, érvel, küzd a maga igazáért. A kormánypárti képviselő nyilván a kormányt védik, az ellenzék azonban azért kapja a fizetését, hogy ahol csak lehet, vitassa a kormány politikáját. Ez a dolguk. Minden ellenzéki képviselőnek feladata és lehetősége, hogy a viták révén bizonyítsa rátermettségét. Vagy az alkalmatlanságát.

A hazai közélet egyik tehertétele, hogy az ellenzéki képviselő többsége egyre az utóbbira szolgáltat bizonyítékot. Különösen a kis pártok képviselői rendre összekeverik a politikai vitát a középiskolás szintű köztudással, idétlen akciózással. Bekiabálnak, táblákat emelnek a magasba, bábukat mutogatnak. Vagy éppen nagyképűsködnek, akár egy kamasz, aki a saját frusztrációit arroganciával próbálja leplezni.

Mint például Tordai Bence, a Párbeszéd nevű törpepárt képviselője, aki korábban, még pártjának delegált szakértőjeként azzal vétette észre magát, hogy „Putyin-csicska” feliratot ragasztott a parlamenti miniszterelnöki dolgozószoba ajtajára, aztán az ott készült szelfit feltette a saját Facebook-oldalára. Akkor Kövér László házelnök örökre kitiltotta az épületből. Pártja azonban listán képviselőt csinált belőle. E minőségében először felszólalásában letegezte a miniszterelnököt, majd pedig „ügynevezett miniszterelnöknek” nevezte.

Tordai Bence valószínűleg bátor embernek képzelet magát. Pedig csak egy nevetséges, infantilis figura – az illetet nevezi a köznyelv macskajancsinak. A mögötte álló pártja sem vehető komolyan, hiszen a támogatottságuk gyakorlatilag mérhetetlen, csupán egy félreértés következtében kerültek be a parlamentbe. Az történt, hogy a szocialisták, engedve a balliberális értelmiség nyomásának, a választási kampányban valamiféle összefogás látszatát akarták kelteni, ehhez megtalálták Karácsony Gergelyt, aki hozta magával a kvázipártját is, annak három képviselőjelöltjét befutó helyre fölvétette a szocialisták listájára. A szocialistáknak ez az összefogódi ugyan nem hozott semmit, viszont a senkit nem képviselő Tordai Bence két társával beülhetett a parlamentbe. És senki meg nem tilthatja neki, hogy az önmagát és az ellenzékét végtelenségig lejárató hűbörgését négy éven át folytathassa.

Ennyit persze elbír a magyar demokrácia, Tordai Bence csupán egy közéleti kisiklás, a jelenség maga azonban figyelemre méltó.

A magyar közéletben van egy jelentős vonulat, amely az ellenzéki politizálást következetesen összekeveri a középiskolás szintű akciózással. Emlékezetes pillanat volt például, amikor a Párbeszéd politikusai – köztük Tordai – tavaly nyáron egy szál törülközőben várták a peronon a metrót, követelve a klímaberendezés beszerelését. Ilyenkor az ember leengedi az újságot az ölébe, és eltöpreng: vajon ezek az emberek komolyan azt hiszik, hogy a választók rábízzák az országot olyan emberekre, akik egy szál törülközőben grasszálnak a városban? Vagy olyanokra, akik fűtővel a szájukban próbálják szét trollkodni az állami ünnepeket?

Erősítsük meg a szívünket: komolyan gondolják. Juhász Péter is komolyan gondolta, hogy a naponként kétszeri akciózásával, más sajtótájékoztatójára való beletolakodásával, sípolóbrigád-szervezésével, szakadatlan nyüzsgésével és pattogásával elnyeri az emberek bizalmát, és érdemi részt juttatnak neki az ország vezetésében. Juhász Péter persze nem volt egyedül. Több száz, talán több ezer ráérő városi értelmiségi akad, aki azt gondolja, hogy tüntetésekkel, az állami intézményekkel szembeni szemtelenkedéssel, a miniszterelnök letegezésével, kukáknak az úttestre vonzolásával, rendőrökkel szembeni arcokodással politikai eredményt lehet elérni, különösen ha az akciózókat este behívják az ellenzéki televíziókba, és ott a fontosság látszatát keltetik velük.

Tanulságos párbeszéd hangzott el egy tévés újságírók között játszódó mozifilmben. „Min töprengsz?” – kérdezte az egyik szereplő a csinos riportert. „Azon, hogy kimenjek-e tudósítani egy tüntetésre, amit meg sem tartanak, ha nem megyek ki tudósítani róla” – jött a válasz. Nos, a hazai balliberális média lelkesen kimegy tudósítani minden jelentéktelen ellenzéki akciózásról, amiből az akciózók azt a téves következtetést vonják le, hogy tettek valamit – hiszen benne voltak az újságban, a tévében.

Ez a tévedés viszi zsákutcába a hazai ellenzékét, amely ahelyett, hogy a mai kor által feltett legfontosabb

kérdésekre keresné a maga sajátos válaszait, stratégiáját annak rendeli alá, hogy mivel tud bekerülni a balliberális médiába. Az utóbbi törekvést siker is koronázza, a fontos kérdésekre azonban nem jut sem idő, sem energia. Csupán leltárszerzően, a teljesség igénye nélkül vegyük sorra, mivel is kellene az ellenzéknek foglalkoznia, a hozzá való viszonyát tisztáznia.

Mi az identitás és mi a szerepe a modern társadalomban? Mennyiben örökölt és mennyiben választható? Egy életen belül állandó vagy változhat? Van ezzel dolga a társadalomnak? Van ezzel dolga az államnak?

Mi a nemzet szerepe a modern világban? A feloldás, megszüntetés felé kell haladnunk, vagy a megerősítés felé? A nemzet pozitív vagy negatív érték? Mennyiben az egyik és mennyiben a másik? A határon túliak iránt a határon innenieknek van-e felelősségük – és viszont? Szavazzanak-e a határon túliak?

A vallás magánügy vagy közügy? Az állam egyházi szempontból legyen semleges vagy sem? Közügyekről nyilvánosan állást foglalhatnak-e egyházi személyek vagy sem? Lássanak-e el közfeladatot az egyházak vagy sem? Európa keresztény/keresztényen vagy sem? Ha igen, az mit jelent? Ha nem, abból mi következik az egyházakra nézve? Lehet különbséget tenni egyházak között vagy sem?

A népességcsökkenés válság vagy természetes folyamat? Van ebben dolga az államnak vagy nincs? Ha van, mi az?

A globalizáció – áruk, ismeretek, emberek, normák, vágyak, félelmek, törekvések és a tőke egyre akadálytalanabb áramlása – természetes folyamat vagy torzulás? Mennyiben az egyik és mennyiben a másik? Mi az állam dolga ebben az ügyben? Van egyáltalán itt dolga az államnak?

Mi a migráció? Menekülés az üldöztetés elől, jólétkeresés, népvándorlás, gazdasági/kulturális területfoglalás? Vagy valami más? Mi a gyökere, mi a következménye? Mi az állam dolga, mit kell és mit nem szabad az államnak tennie? A migráció válasz a demográfiai kihívásra? Hogyan érinti a migráció a befogadó országokat és hogyan a kibocsátókat?

Mi a család? Mi a házasság, mi az értelme, mi dolga vele az államnak? A gyereknevelés magánügy vagy közügy? Ha mindkettő, milyen mértékben az egyik és a másik? Elvárhat-e, támogathat-e, tilthat-e a család körébe tartozó dolgokat az állam? Milyen mértékig?

Minderre a honi ellenzéknek nem jut ideje. Helyette marad az akciózás és a nagyképzésködés. Macskajancsi a parlamentben kéthavonta kivívja, hogy a lapok címlapjára kerüljön, amiből arra következtet, hogy jól csinálja a dolgát.

És négy év múlva nem érti majd, hogy a pártja miért nem éri el az egy százalékot sem.

Bencsik Gábor

A szerző újságíró

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
